

عنوان مقاله:

تجربه زیسته هم باشی در جوانان شهر تهران

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و فلسفه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

محمد احمدوند شاهرودی - کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران

رضا پورحسین - دانشیار، گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران

خلاصه مقاله:

هدف از این مطالعه، واکاوی پدیده پیدارشناسانه هم باشی یا ازدواج سفید بود. جامعه مورد مطالعه، تمامی جوانان ۱۸ تا ۴۰ ساله ای بودند که در خردادماه سال ۱۴۰۰ در شهر تهران سکونت داشتند و حداقل ۶ ماه از شروع ازدواج سفید آنها گذشته بود. برای انتخاب نمونه ها از روش نمونه گیری هدفمند و گلوله برفی استفاده شد و تعداد آنها به ده نفر رسید. برای واکاوی تجارب آنها از مصاحبه نیمه ساختار یافته عمیق استفاده شد. تحلیل داده های تحقیق با روش پدیدارشناسانه تفسیری (IPA) انجام گرفت. در پایان، ده تم اصلی و چهار مقوله هسته از متن مصاحبه ها استخراج شد. تم های اصلی این پژوهش بدین شرح بود: رضایت مندی، کمرنگ شدن اعتقادات دینی، گشودگی به تجربه، استقلال فردی، جهانی شدن، اجتنابگری از ازدواج، مقدمه ای برای ازدواج، فردگرایی، نقش هم سالان و زندگی حداقلی. بنابراین، ازدواج سفید اینگونه تعریف می شود: رابطه ای عصبانگونه و بر پایه توافق دوطرفه میان گروهی خاص از افراد جامعه که به زندگی در لحظه حال اهمیت می دهند.

کلمات کلیدی:

ازدواج سفید؛ پدیدارشناسی؛ جهانی شدن؛ هم باشی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1699646>

